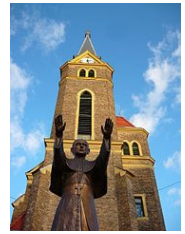




Szentmihályi Életünk



A RÁKOSSZENTMIHÁLYI PLÉBÁNIA LAPJA

2026. nagyböjti szám

Nagyböjti üzenet — 2026

Kedves Testvérek!

„Térjetek hozzám teljes szívetekből... mert én kegyelmes és irgalmas vagyok” (Jo 2,12–13).

E Joel prófétától származó ígérettel nyitja meg az Egyház a szent nagyböjti időszakot. Ezek a szavak meghívásként szolgálnak – Isten szívéből szóló felhívás mindannyiunkhoz.

A 2026-os nagyböjti üzenetében XIV. Leó pápa emlékeztet minket, hogy minden megtéréssel kezdődő utazás azzal indul, hogy Isten Igéje megérinti a szívünket.

A pápa írja, hogy a nagyböjti az az időszak, amikor „Isten titkát visszahelyezhetjük életünk középpontjába.” E szavak szelíden meghívják minket saját világunk átvizsgálására. A nagyböjti a „kedvező idő”, az „üdvözítő nap” (2 Kor 6,2). Ez a kegyelem időszaka, a kezdésre való alkalom. A kien-gesztelődés áll utunk középpontjában. Nemcsak egyéni szinten, hanem családjainkban, plébániáinkban és tágabb közösségeinkben is keressük. Talán az Úr arra hív minket, hogy rendezzünk egy feszültté vált kapcsolatot, hogy bocsánatot adjunk vagy kérjünk – még

„hetvenszer hétszer” is (Mt 18,22). Ily módon otthonaink olyan helyé válnak, ahol valóban Krisztus fénye lakozik. Ahogy a Szentatya is megjegyzi, a megtérés nemcsak a lelkiismeretünket érinti, hanem a kapcsolataink és a párbeszédünk minőségét is. A Bűnbánati



Fotó: Szent Imre plébánia

Szentség különleges szerepet tölt be ebben az időszakban. A gyónásban a bűn lerakása és a hit ünneplése történik—bízva abban, hogy Krisztus, aki „megmenti népét bűneikből” (Mt 1,21), legyőzte a bűnt és a halált. Itt nem ítélettel, hanem irgalommal találkozunk.

A Hegyi Beszéd (Mt 5,1–12) továbbra is útmutatónk marad: „Boldogok az irgalmasok... Boldogok a békes-

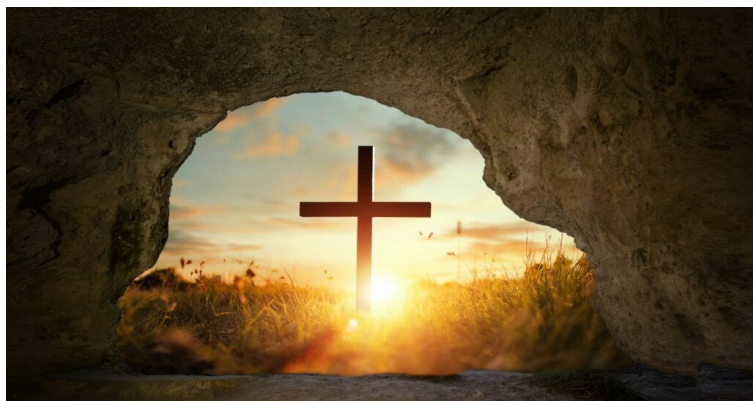


ségszerzők.” E szavak szelíden meghívnak „Térjetez hozzám teljes szívetekkel” (Jo világnak átvizsgálására: Alázatos vagyok? 2,12). Legyen ez a mi közös válaszuk a Irgalmas vagyok? Béke után törekszem? Úr szeretetteljes hívására! Áldott és Jézus nemcsak tanítja ezeket az gyümölcsöző nagyböjti utat kívánok áldásokat, hanem meg is éli és életét is megosztja velünk. Ezért azt kívánom, hogy ez a nagyböjt olyan időszak legyen, amely nagyobb figyelemre vezet minket Isten és egymás

íránt, hogy közösségeink olyan helyé váljanak, ahol a remény és a kiengesztelődés virágzik. Növekedjen családjaink hite, legyen a plébániánk a kiengesztelődés és az öröm helye!

„Térjetez hozzám teljes szívetekkel” (Jo 2,12). Legyen ez a mi közös válaszuk a Irgalmas vagyok? Béke után törekszem? Úr szeretetteljes hívására! Áldott és Jézus nemcsak tanítja ezeket az gyümölcsöző nagyböjti utat kívánok mindnyájatoknak!

Anthony Mahimai Raj atya



Ökumené '26 ...

Hosszú évek óta minden január - „a Pál-fordulás hetében” - a Krisztus-hívők egységéért végzett időszakot jelenti számunkra. Idén is így volt. Annak rendje és módja szerint látogattuk egymás gyülekezeteit — és minden este 6-kor más helyszínen voltunk együtt. Sashalmon és Rákosszentmihályon több felekezetben is képviseltettük magunkat: evangélikusok, reformátusok, baptisták és katolikusok. Idén örményországi testvéreink ige-szakasz választásának megfelelően hangzottak el az igehirdetések, elmékedések, gondolatok, imádságok. Mi, szentmihályi katolikusok, véletlen egybeesés miatt nem vehettünk részt csütörtökön, a baptistáknál kivitelezett taizé-i imádságos estén. A legfontosabb, hogy az olykor zord idő





ellenére hívőként és lelkészként sikerült újra megélnünk, hogy a Krisztus-hívők egységéért végzett imahéten egy kis lépéssel közelebb jutottunk közös hitünkhöz. Hiszen a hívek között ez egyszerűbben és korábban képes megvalósulni, mint az egymástól különböző teológiai kérdésekben. Jobb azt keresni, ami összeköt bennünket, mint ami elválaszt egymástól. Há'Istennek újból közöttünk volt Riskó János nyugalmazott református lelkész, aki Árpádföldre (is) jár, és akinek felesége a Lepra-Misszió igazgatója — így mind a négy felekezet képviseltette magát. Összejövetelünk alapja egyébként az, hogy mindegyikünkénél a Szentháromság nevében keresz-

telnek. Jó hangulatú találkozások, beszélgetések voltak a már megszokott módon az agapéinkon. Végezetül a záróalkalom vasárnapján mindkét régió együtt volt, így egyesült a Cinkota-Árpádföld-Mátyásföld és a Sashalom-Rákosszentmihály összes híve és felekezete. Mindenki megerősödött saját hitében. Kaptunk egy imádságos nagy kockát a közösségünk számára, ajándék golyóstollat, köszönő, biztató szót a jövőre nézvést, hogy mondjon bármit a világ: kétségtelenül Krisztus él közöttünk és bennünk is, és kicsiben mintha máris megvalósulni látszana az a bizonyos egység.

Hernád Sándor

Fekete István: Az ima

Az ima nálam nagyon régen kezdődött. Szinte emlékeim legelején. Ülök az ágyban és egy pár száraz, öreg kéz összefogja az enyéimet.

– Mondd, kisfiam... És én mondtam utána az imát. Az ágy puhasága simogatott, az est zsongított, az álom a szemem körül járt és én mondtam az imát, és gyöngye gyermeki képzelettemmel felemeltem lelkem az Istenhez.

Később – a diákévek kamaszos rohanásában – az ima a templomot jelentette, ahol elcsitultak a zűrzavaros vágyak, lassúra vált a lépés, tompán koppantak a szentelt kövek és az oltár



Fotó: Magyar Kurír

előtt lobogó örökmécs mindig megmelegített, ha kinyújtottam feléje didergő kezemet. Ekkor már nem könyvből imádkoztam és nem is a régi kis imádságokat mondtam. A kivilágosodó



értelem szavakat keresett, melyek újak, szépek voltak és csak az én örömet, bánatomat, kérésemet vitték az Örökkévaló elé.

Aztán jött az előbbi világegés és mindig mélyen megrendített az imára zendült kürtök rivalgása s a térdre hullt harctérre induló századok halálos csendje, ahol szinte érezni lehetett az elhagyott otthonok felé szálló gondolatokat, aggódást, szeretetet, igazi imát, ami hangtalanul szárnyalt a halál felé induló férfiak lelkéből.

Ó, milyen kicsik és mégis mennyire férfiak voltak ezek a katonák, akik káromkodva ébredtek, káromkodva feküdtek és csak itt döbbsen rá, hogy az igazi kiállás hitben, vérben, fájdalomban, betegségben – és imádságban akár ezrek előtt a nyílt terek porában: az egyetlen és valódi férfiasság.

Aztán jött a zuhanás Trianon halálos völgyébe. Jött a megalázás, a szégyen, az elesettség, szegénység, járvány és jöttek az imák. **Az egész nemzet megtanult imádkozni** és nem szégyellték már a férfiak sem – egy-egy „szóra” – befordulni a templomba. Ezek a férfiak többnyire megjárták a harctereket és megtanulták, hogy egyetlen félelem örökös csak – nem halálfélelem, hanem

az istenfélelem. És ahogy az imádság felé fordult a nemzet, úgy emelkedtünk ki a halálra ítéltség posványából.

Amilyen csendesek lettünk, olyan hangos volt körülöttünk a győztesek páholya, és amilyen fennhéjázók voltak ők, olyan aláztosak lettünk mi, mert akkor éreztük már, hogy az aláztoságnál nincsen nagyobb a világon.

És elhallgatott körülöttünk az erőszak sűrűsége, mert halkán szólni kezdtek a kassai harangok és meghallhatták az egész világon, amikor a dómban a magyarok Te Deum-ot imádkoztak. Nagy, szent pillanatokban mindig az ima volt velünk, mellettünk, értünk. Nagy örömeinkben, nagy sírásokban, csendben és viharokban: ima, ima.

És most mégis mind több helyen hallok, olvasom, hogy valaki imádják a lencsefőzeléket, imádják a karóróját, imádják a kirándulást és a táncot. Préda lett ez a szó, melyet magyar paraszttól sohasem hallott senki, és elkopott lassan, mint a kocsmaküszöb.

Mindenki „imád” mindent. A lovát, a szeretőjét, a nyakkendőjét... megszenstségtelenítve egy szót, az emberi



Fotó: lámpagyújtogató



lélek néma himnuszát, a tisztaság, a kérés, a vigasz, a félelem, az istenkeresés egyetlen, utolsó felkiáltását, amikor már nincs semmi, de semmi segítség, mentsvár, csak az ima.

Ne imádj hát mindent, édes Magyarom,

ne szórd lelked aranyát, nyelved szépségét a rombolás disznai elé, ne imádj semmit, csak az Istent, mert nem tudod, milyen idők jönnek és **nincs az a vihar, mely elpusztíthatna, ha veled van az imádság és veled van az Isten.**

Első kézből - „mini” interjú egyházközségünk egyik tagjával — Káli Csabával

Van az egyházközségben két fiatalember, apa és fia, akiket onnan ismerhetünk, hogy a gitáros kórus éjfélti mise előtti pásztorjátékát és a virágvasárnapi passiót most már jó pár éve megörökítik. Felveszik, majd megvágják, hogy bárki megtekinthesse később is azokat egy Youtube-csatornán. Káli Csaba, az apa és Ákos, a fia azonban nem csak ennyit tesznek az egyházközségért. Arra gondoltam tudjunk meg róluk egy kicsit többet.

- Kérlek mesélj magadról, szüleidről, hiszen őket is ismerhetjük.

- Édesapám Káli István, édesanyám Illdikó. Ők tősgyökeres XVI. kerületiek voltak, majd miután huszonevesen összeházasodtak, elköltöztek a II. kerületbe. Mi ott születtünk, de 1988-ban Rákosszentmihályra költöztem. Gyakran jártunk ide előtte is, hiszen a nagyszüleim és egy másik idős rokonunk is itt laktak. Számtalanszor jártunk itt: születésnap, névnap karácsony alkalmával, sőt fix program volt a Szentmihályi Búcsú. Így

ismertem Szentmihályt, sok mindent tudtam róla. S a sors úgy hozta, hogy így végül „visszaköltöztem”.

- Akkor hát mióta laktok itt?

- Körülbelül 30 éve. Először én költöztem ide, aztán a húgoméknak kerestünk itt családi házat, majd pár év elteltével





eladóvá vált a szomszéd ház, így sikerült a szüleinket is visszaköltöztetnünk.

- Mi a civil szakmád, mivel foglalkozol a hétköznapi életben?

- Kezdjük azzal, hogy mit csináltam régebben. A piarista gimnázium után mikroelektronikát és számítástechnikát tanultam, így a számítógépeknek inkább a belsejével foglalkoztam. Apple gépeket javítottunk, oktattunk, értékesítettünk az első önálló cégünkben. Ez körülbelül 30 évvel ezelőtt volt. Majd 24 éve elkezdtünk hajókkal foglalkozni. Egy francia hajógyárat képviselünk. Így a kisebb motoros hajóktól a nagy motoros jachtokig, vitorlás hajóktól a katamaránokon át az elektromos hajókig, gyakorlatilag majdnem mindenféle típusú hajóval foglalkozunk, ami a sport és kedvtelési célú kategóriába tartozik. Az értékesítésen túl komplett szolgáltatást nyújtunk ügyfeleinknek. Nagy hangsúlyt fektetünk a szervízre. Egyszóval, ha hajózás, akkor ebben biztos tudunk segíteni.

- De hogyan lesz a mikrochiből hajó?

- A hajózás hobbiként indult. A gimnázium alatt volt egy kiselőadás, ami arról szólt, hogy 10 fiatal kibérelt egy vitorlást hajót Görögországban, és bejárták az Égei-tengert. Ez nagyon megtetszett, úgyhogy arra gondoltam, ezt jó lenne megcsinálni. Akkor már megvolt a magyarországi hajóvezetői engedélyem. Később megcsináltam a különféle tengeri képesítést. A legutóbbi már az óceáni átkelésre is feljogosít. Így

barátokkal számtalan alkalommal béreltünk hajót Görögországban, hajóztunk az Adrián, akkor elsősorban az Isztrián, illetve pár alkalommal a Földközi-tengeren is voltunk hosszabb úton. Láttuk, hogy milyen jó dolog ez a hajózás és kitaláltuk, hogy nem csak így hobbi



szinten kéne foglalkozni vele, lehetne ezt professzionálisan is csinálni.

- Gondolom, van saját hajód is?

- Mindig vannak bemutató készlet hajóink, amit még nem értékesítettünk, vagyis a cég hajói. Így lehetőségem mindig van a hajózásra, de nincs is sok idő rá, annyi elfoglaltságunk, kiállításunk, rendezvényünk van. Jelenleg is a Hungexpora készülünk a Budapest Boat Show-ra.

- Ezeket a hajókat hol tartjátok?

- Irodánk itt a kerületben, a Szent Korona utcában működik. Lepsényben van egy telephelyünk. A bemutató hajóink Balatonfüreden található.

- Mekkora ezek a hajók, amiket ti



árusítotok?

- A hajók hossza a kicsi 5 m-től egészen a 25 m-ig. Például az egyik legnagyobb motoros yachtunknál kétszáznyolcvan négyzetméter lakófelület van. Jellemzően azért ennél jóval kisebb hajók után érdeklődnek ügyfeleink.

- Mesélj nekünk egy kicsit a családoдрól is!

- Feleségem Szilvia, grafikus. Saját ügyfelei mellett ő is sokat foglalkozik a hajókkal. Kiállításokon való megjelenésünket, újság és egyéb hirdetéseinket csinálja, meg mindent, amire éppen szükség van. Nagyfiúnk, Ákos most 17 éves gimnazista. Ő cserkész is. Az idei cserkészbálnak az egyik szervezője volt. Ezért is igyekszem a cserkészeknek is segíteni, akik már több, mint 200-an vannak, s akár egy cserkészotthon létrejöttében is szívesen vállalnék szerepet. Voltak már erre lépések.

- Honnan jött az ötlet, hogy felvegyétek a gitáros kórus nagy ünnepekhez kötődő szolgáltatait?

- Annyira szépek, annyira tetszetek ezek az előadások, hogy úgy gondoltam, érdemes megőrizni őket. Évről évre fejlesztjük Ákossal, hogy még jobb legyen a felvétel minősége, több kamerával, változatos nézőpontokból tudjuk a szereplőket felvenni. Mindig is érdekeltek ezek a műszaki megoldások, a videó-, a fotókészítés, a hang- és a fénytechnika. Úgy gondolom, én leginkább a technikai, szervezési és a marketing dolgokban tudok az egyházközség szolgálatára

tenni. Régi terv, hogy új weboldala legyen a plébániának. Remélem hamarosan sikerül is elindítani. Van, aki inkább a liturgiában vállal szívesen szerepet, én meg, ha lehet így mondani, kicsit más megközelítésből látom a dolgokat, inkább gyakorlati szempontból. Elkezdtük a plébánia vízvezetési problémájának megoldását. Régi terv, amit jó lenne mielőbb megoldani a templom mozgássérült feljárójának kialakítása. Szerencsére közel is vagyunk a templomhoz, vagyis, ha bármi adódik, én gyorsan át tudok szaladni. Így, amikor leesett az a nagy hó idén, akkor egy kis hókotróval körbe jártam a templomot, így gyorsan megoldva a hó nagy részének eltakarítását. Vagyis, ha át kell szaladni, meg kell nézni, akkor szívesen megteszem.

Úgy látom, az egyháztanács tagjaként valóban sokat teszel az egyházközség életében adódó problémák megoldásáért. Rengeteg időt, kapcsolati tőkét szánsz a feladatokra. Nem is tudom, hogy tudod megoldani, hiszen a Szent Korona utcai és a Lepsényi telephelyeteknek már a méretei is tekintélyesek, hát még az ezekkel kapcsolatos teendők! Nos, ha valaki szívesen segítene ilyen gyakorlati, technikai dolgokban Csabának, nyugodtan megteheti, hiszen nagy szükségünk van erre a tevékenységre is.



„Jézus áldjon!” – A 25 éve elhunyt Fülöp Dezső atyára emlékeztünk

2025. szeptember 21-én, vasárnap az este 6 órai misét Fülöp Dezső pápai káplán, plébános atyáért ajánlottuk fel. A szentmisét Mahimai Raj Anthony plébániai kormányzó mutatta be, a homíliát Hernád Sándor diakónus mondta, a zenei szolgálatot a gitáros énekkar látta el.

Az elmúlt 25 évben természetessé vált, hogy megemlékezzünk Dezső atyáról a halálának évfordulójához közeli vasárnap. Ezúttal is csendes hálával és mély szeretettel adtunk hálát érte, a negyedszázados évfordulónak azonban különleges hangulata volt. Hiszen 25 év nagy idő, amely szembesít életünk múlásával és azzal, hogy a nekünk adott éveket érdemes bölcsen és szeretettel megélni. Egykori plébánosunk ebben is példa számunkra.

Dezső atya egyénisége kitörölhetetlenül belevésődött sokunk lelkébe. Egyszerűsége, szelídsége, türelme és bölcsessége értékes örökség mindazoknak, akik ismerték őt. Többektől hallottam az évek során így emlegetni őt: „*a jószágos Dezső atya*”.

A misén mondott beszédében Hernád

Sándor diakónus az aznapi evangélium (Lk 16,1–13) kapcsán több párhuzamot is vont Dezső atya életével. „*Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű*” – ezt a mondatot többször is idézte egykori plébánosunk életének helyzetei kapcsán.

Felidézte: 1991-ben a plébánián is lezárult egy korszak és megtörtént a rendszerváltás. Ekkor érkezett Rákosszentmihályra Fülöp Béla atya, akinek jövetelével új időszak kezdődött. Szimbolikusan és szó szerint is kinyitotta a plébánia ajtaját. Rendkívül közvetlen, mindenkivel könnyen szót értő, ugyanakkor roppant határozott ember volt. Világos irányt mutatott és bátran hozott döntéseket. Az ő beiktatásán találkoztunk először öccsével, Dezső atyával, akiről annyit tudtunk, hogy Pesterzsébeten két plébánia plébánosa. Ők ketten voltak testvérek, éjszakánként felváltva gondozták ágyhoz kötött édesanyjukat pestszentlőrinci családi házukban, ahol felnőttek.

A 62 éves Béla atya elképesztő lendülettel vetette bele magát a feladatokba, élvezve a kommunizmus



bukása után megnyílt lehetőségeket. Alig pihent, aminek egészsége látta kárát, 1993 húsvétja után számunkra váratlanul meghalt. A váci püspöknek erős fejtörést okozott, kit helyezzen ide. Közeledett ugyanis a magyarországi egyházmezők határrendezésének dátuma. Tudott volt, hogy a budapesti plébániák az Esztergom–Budapesti Főegyházmezőhez kerülnek, ami nehezítette döntését. Több idősebb papot is megkérdezett, ám amikor szembesültek az itteni szolgálat nagyságával – akkor még évi 200-at meghaladó temetés, kb. 120-130 keresztelező és kb. 25 esküvő, kiterjedt feladatok – sorra nemet mondtak. Ekkor merült fel Fülöp Dezső neve, aki budapesti plébánosként egyébként is elkerült volna az egyházmezőből. A püspök Vádra hívta és közölte vele szándékát: Rákosszentmihály. A kérés rendkívül nehéz helyzetbe hozta Dezső atyát, aki több érvet is felhozott kinevezése ellen. Elsősorban életkorát és gyenge egészségét említette: 25 éves kora



óta cukorbeteg, emiatt számos további betegsége is van. Az egy éve beiktatott püspök – akivel ekkor találkoztak először – mindegyik érvet cáfolni próbálta. Dezső atya fenntartotta ellenérveit, de hozzátette: ha mégis ez a döntés, vállalja. Itteni évei azután megmutatták, hogy mély benső békéjéből fakadó engedelmessége mennyi áldást hozott plébániánk életébe. 1993-ban Úrnapján misézett nálunk először, nem egészen két hónappal bátyja halála után. Bár ő nem mondta, tudtuk, hogy érzelmileg nagyon megterhelő neki, hogy itt minden és mindenki a bátyjára emlékeztette, akit nagyon szeretett. Az első félévben továbbra is gondoskodott édesanyjáról, igaz, már itt a plébánián.

Dezső atyát nem volt nehéz hamar megszeretnünk. Rendkívül szelíd, szerény, közvetlen ember volt, végtelen türelemmel, irgalommal és jó humorral. Nem bíralt vagy kritizált, hanem szeretettel fordult mindenkihez. Bár már 61 éves volt,



nyitottan állt az új kezdeményezésekhez, az sem zavarta, ha ezek plusz feladatokat, gondokat jelentettek neki. Mindig volt ideje a hozzá fordulókra, figyelt a helyi adottságokra, nem a saját akaratát, elképzeléseit akarta ránc erőltetni.

1994 őszére rendbe hozta a régi plébánia alagsorát, amelyből közösségi tér lett a hittanosok, fiatalok, cserkészek, énekkarok számára. Amikor világossá vált, hogy az új egyházmegyéből sem számíthat káplánra, elhatározta, hogy állandó diakónus szentelését kéri, ami akkoriban újdonságnak számított a

magyar egyházban. A szóba került jelöltek közül kiváló emberismerettel választotta ki Hernád Sándort, akit 1995-ben szenteltek diakónussá templomunkban. Személyében nemcsak ő kapott segítséget a liturgiák – főként a keresztelesek, esküvők, temetések – valamint a hitoktatás és a Karitás terén, hanem a plébánia közössége gyakorlatilag még egy lelkipásztorral gazdagodott. Nem véletlen, hogy mindenki szinte azonnal „Sándor atyának” kezdte szólítani, a legnagyobb szeretettel és

természetességgel.

Dezső atya felkarolta a katolikus iskola alapításának ötletét is, amely már bátyja plébánossága idején felmerült, de megvalósítása akkor még inkább álomnak tűnt. Szinte erején felüli terheket vállalt az iskola létrehozása érdekében, amely hosszú



küzdelmek után 1997-ben elindult. Az iskola névadójának többen Szent Mihályt javasolták, mondván, a település és a templom is a nevét viseli. Ő azonban olyan védőszentet, példaképet keresett, akinek személye közel hozható a gyerekekhez. Ezért egyik tanítványa felvetését elfogadva végül Néri Szent Fülöpöt javasolta.

Idekerülése után egyszer azt mondta, szerinte öt évig fogja bírni az itteni tempót. Igaza lett. 1998-ban súlyos szívinfarktus érte, de hála Istennek



túlélte. Az érsekségen becsülték őt, és alázattal fogadta. Amikor feladat ezért nem akarták 66 évesen volt, összeszedte erejét, kihúzta nyugdíjba helyezni, inkább káplánt magát és úgy lépett ki a plébánia helyeztek mellé. Így került hozzánk kapuján, mintha minden rendben 1998-ban Magyar Pál, majd utána lenne. Szeptember 9-én délután Gyimóthy Gábor. A balatonfüredi rosszul lett a plébánián, kórházba szívkörházban töltött rehabilitáció vitték, ahová alighogy beértek vele, után Dezső atya továbbra is teljes meghalt. Méltó módon búcsúztunk odaadással szolgált. A plébániai élet tőle, a temetési misére zsúfolásig telt tovább erősödött, megépült az iskola a templom, korábbi helyeiről is sokan tornaterme. A régi plébánián a érkeztek, sok paptársa is eljött hálósobája alatt volt a közösségi különböző egyházmegyékből. Másnap szintén nagyszámú közösség ifjúsági énekkar próbált, sokszor búcsúzott tőle a pestszentlőrinci éjszakába nyúlóan. Amikor többen temetőben, ahol szülei és bátyja aggódtak, hogy így nem tud pihenni a mellé temették.

Dezső atya beszédeinek gyakran visszatérő gondolata volt, hogy „igazabb, tisztább életet” éljünk – ő ennek hiteles példája volt. Talán ez is a titka, hogy bár csak hét évig volt nálunk, 25 év múltán is élő az emlékezete.

Soha nem vágyott hivatalos elismerésre. Meglepődött, amikor 1999-ben pápai káplán címet kapott a Szentatyától. „Újra káplán lettem” – kommentálta kinevezését. Ez kedves megjegyzés volt, mivel nagyon szerette azt a 13 évet, amíg a mai Havannatelepen káplán volt.

2000 nyarán még megérhette tanítványa, Neruda Károly pappá szentelését. Az utolsó időkben már hetente háromszor vitték dialízisre. Fizikai állapota gyengülését az őt mindig jellemző méltósággal, derűvel

Dezső atya beszédeinek gyakran visszatérő gondolata volt, hogy „igazabb, tisztább életet” éljünk – ő ennek hiteles példája volt. Talán ez is a titka, hogy bár csak hét évig volt nálunk, 25 év múltán is élő az emlékezete.

Fülöp Dezső atya hiteles egyéniségével és szolgálatával Rákosszentmihály legkiválóbb plébánosai közé írta be a nevét. Gyakran köszönt el tőlünk ezekkel a szavakkal: „Jézus áldjon!” Ő ezzel a hittel és derűvel élte az életét. Mi is így emlékezünk rá.



Farsang a gyerekekkel avagy „Legyen hó!”

A mostani tél igencsak megmutatta erejét és szépségét, és még a február eleji farsangra is rányomta a bélyegét talán... Addigra már elolvadt a nagy hó, de aki a jelmezversenyben a legnépszerűbbnek bizonyult, az bizony nagyon hasonlított Elzára a Jégvarázból...

radhatatlan verssoraival nyitottuk a mulatságot, és amíg gyülekeztek a kisebb-nagyobb gyerekek, játékos-táncos feladatokkal hangolódtunk. Majd felvonult a mintegy 40 jelmezes, köztük oroszlán és cica, sárkány és denevér, dínó és unikornis, sellő, boszorkány, tündér, angyal,



Fotó: Kossuth Zsóka

Február 7-én délután farsangi díszbe öltözött a plébánia nagyterme és az asztalokon most is ott sorakozott a fánk és sok más finomság. Kőröshegyi Emese és Réka, Lacz Beni és Kossuth Vera gondoskodtak a terem díszítéséről és a büféről, akiknek ezúton is köszönjük a munkájukat! A profi hangosítást Vöröss Vencel azaz Cián hozta és kezelte, hálásak vagyunk neki, hogy jól szólt a sok jó zene és a mikrofon! Sándor atya elma

hercegnő, pókember és Popey, Rumini, Hablaty, Darth Wader – a hírességek közül, de láttunk spanyol táncosnőt és egy többtagú K-pop-bandát is! A kacsatánc és limbó-hintó szünetében zenefelismerő játékba kapcsolódhattak a gyerekek, újra felfedeztük hagyományos gyerekjátékainkat is (Bújj, bújj zöld ág), sötétedés után pedig a Just Dance fényekre, ütemére



mozoghattunk. Hamar elszaladt ez a délután is. Reméljük, mindenki jól érezte magát!

Kossuth Zsóka

Farsang 2026, csasztuska

Kezdődik a Farsang nálunk,

Amit izgatottan vártunk.

Lesz itt móka és kacagás,

Vidám jelmez-bemutató.

Nehéz ám a zsúri dolga,

Aki a nap terhét hordja;

Eldönteni melyik jelmez

Érdemes az első helyre.

Főleg, mert a készítésben,

És a legtöbb segítségben

Az édesanyákat sejtjük,

Hogy' sikerül vajon tervük?

Sokadalom, vigadalom,

Gyermekeknek lakodalom.

Jókedvem lesz, hogyha hagyom,

Ez lesz a legfőbb jutalom.

Eszegetünk, iszogatunk,

Játékban is együtt vagyunk,

Beszélgünk, ismerkedünk,

Játékosan vetélkedünk.

Ideje van most a táncnak,

Játékban kifáradásnak,

Farsangolás eddigelé —

Majd indulás hazafelé.

Hernád Sándor

Derű:

A skót a déli sörözésnél kérdezi a barátjától:

- Mi az, nem voltál tegnap a templomban?

- Dehogynem!

- Akkor úgy látszik nem vettelek észre.

- Nem is csodálom. Én gyűjtöttem az adományokat.

Uram, Jézus Krisztus! Te nem elégszel meg a látszattal, hanem szívem mélyére tekintesz. Segíts, hogy őszintén szembenézzek a haraggal, a kimondatlan sérelmekkel, az elrejtett fájdalmakkal! Taníts arra, hogy a kiengesztelődés fontosabb legyen, mint az igazam bizonygatása! Adj bátorságot, hogy én tegyem meg az első lépést, akkor is, ha nehéz, ha fáj, ha félek az elutasítástól! Adj bátorságot a megbocsátáshoz és a bocsánatkéréshez! Legyen ez a nagybőjt a belső béke útja. Segíts, hogy megtanuljam újra észrevenni a másik ember arcán a Te arcodat, az embertárs szemében észrevenni a Te tekintetedet! **Ámen.**



XIV. Leó pápa címere

A pápai címer a 12. század vége óta használatos jelkép, mely két részből áll.

A hátsó részen a vatikáni címer látható (a 15. században jelent meg, azóta a pápai címer hátterét képezi), előterében pedig a pápa egyedi címere foglal helyet. Ezek tele vannak jelképekkel, melyeknek rövid magyarázata következik.

A vatikáni címerben felfelé álló **arany és ezüst kulcsok** egymással András-keresztet alkotnak. Az arany a mennyek országának hatalmát, az ezüst a pápa földön érvényesülő lelki hatalmát hivatott jelképezni. A kulcsok „tollában” egy-egy kereszt látható a megváltásra emlékeztetve. A kulcsokat összekötő **zsinór** az „oldás és kötés” hatalmának összetartozását mutatják. A kulcsok fölött a **pápai mitra** található, Róma püspökének jelképeként. XVI. Benedek változtatta meg címerében a korábban használatos tiarát mitrára.

Leó pápa a püspökszentelésekor választott címerét használja, ebből sok mindent megtudhatunk a Szentatya lelkületéről. A pajzs baloldalán **kék alapon fehér lilium** látható, a

Boldogságos Szűz Máriát jelképezve, Ő ugyanis a Chiclayói Egyházmegye patrónája, ahol Leó pápa is szolgált püspökként.

A jobb oldalon a **Szent Ágoston-rend pecsétjét** találjuk, ahonnan a papa érkezett: Egy lángoló szív, amelyet egy könyv hátterében nyílve szúr át. A **könyv** azt sugallja, hogy elkötelezzük magunkat az isteni és földi tudás keresése iránt. A **szív** jelentése pedig Szent Ágostonra utalhat, akit gyakran ábrázoltak lángoló szívvel, jelezve nagy szeretetét és, hogy a felebaráti szeretetet Isten szolgálatának módjaként prédikálta. A szívet átszúró **nyíl** és a **könyv** Isten Lelkét jelképezi, amely átjárja elménket és szívünket. Utalás Szent Ágoston 'Vallomások' művére is, amelyben így ír: „Szereteted nyílával megsebezted szívünket”.

A pajzs alatt a **jelmondat**, latinul, Szent Ágoston 127. zsoltárhoz fűzött magyarázatából származik (Enarrationes in Psalmos, Patrologia Latina 37, 1679): „**In illo uno unum**” (**Őbenne egy vagyunk**).

„A keresztények a főjükkal együtt, aki fölment a mennybe, egy Krisztust alkotnak; nem úgy, hogy Ő egy, mi meg sokan vagyunk, hanem mi sokan Őbenne egy vagyunk. Egy tehát az ember-Krisztus, a Fő és a test.” (Zsoltármagyarázatok, VI. kötet)

Ez egyben pápai jelmondata is, mert érzékeltetni akarta, hogy egy püspök arra hivatott, hogy előmozdítsa a hiteles egységet minden





ember között, és hogy ez az egység csak akkor jöhet létre, ha közösségünk van Krisztusban.

A 777blog.hu cikke alapján **Baczó Tamás**

Akik az Úrban bíznak...



"Akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok..." (Iz 40,31)

A Szeretetláng Mozgalom - a 2022-es évhez hasonlóan - ismét megrendítő engesztelést indít Magyarországon szellemi védelméért.

A választás előtti napokban a budaörsi reptérről egy kisgép száll fel 2 atyával a fedélzetén, hogy az Oltáriszentséget magasba tartva megáldják az 5 sebtől vérző, elszakított, határon túl élő és az országhatáron belül élő magyar népet.

Két napig tartó útjuk során - négyszeri leszállásuk helyszínén - oltárt állítva, imádkozó emberek várják őket.

Majd ismét felemelkedve az ima dicséretével folytatják repülésüket végig, az országhatár mentén.

Az Oltáriszentségben jelenlévő Krisztust így kéri, óvja meg Hazánkat a veszélyektől, s mindenben az Ég szent akarata legyen meg jövőnk sorsdöntő alakításában!

Szűz Anyánk, oltalmad alá futunk!

Magyarország Nagyasszonya, könyörögj értünk!

Tolvaj Irénke és Petrovics Kinga





Biblia 365

Január elsején indult Fábry Kornél püspökatyá podcastje, amelyben a Great Adventure Bible Timeline módszerrel egy év alatt elolvassuk az egész Szentírást.



Egyszerre több könyvet is olvasunk, ami segít a megértésben is. Így az első 53. nap elteltével már értelmet kapott az is, amit eleinte nem értettem, de ami ennél is csodálatosabb, hogy az Újszövetség, az Egyház hagyományai is világosabbá váltak.

És még hátra van a java...

„Senki sem gyújt világot, hogy eltakarja vagy a véka alá rejtse. Inkább a mécstartóra teszi, hogy akik bejönnek, lássák a fényt.” Lk.11,33.

Nagyon boldog voltam, amikor még tavaly decemberben elért hozzám a hír. Mindig is szerettem volna úgy egyvégtében elolvasni Isten igéjét, hogy ne csak a legismertebb könyveit ismerjem, főleg az Ószövetségnek. De soha nem sikerült. Egy-egy könyv ment, de ott sem mindig értettem, mit is akar ez nekem mondani.

Én most ezt szeretném kitenni a lámpatartóra. Bármikor, akár most is el lehet kezdeni a podcasteket az első nappal. Nem az a lényeg, hogy szilveszterig befejezd, hanem az, hogy elolvasd! Minden rész elérhető a <https://zarandok.ma/biblia-egy-ev-alatt/biblia-egy-ev-alatt-kihivas/> oldalról. De van mobilapplikáció és Youtube-csatorna is, amin figyelemmel követheted a podcastet.

Na de most! Boldogan vettem magam bele leginkább Kornél atya felolvasásaiba. Napi 20-30 perces részletek a Bibliából. Akár utazás közben is meg lehet hallgatni. A Teremtés könyvében volt, ami feldúlt volna, ha nincs mindig ott Kornél atya magyarázata az egyes részletek után.

Kedves Testvérek! Ragadjátok meg az alkalmat, a lehetőséget, és csatlakozzatok!

Szeretettel: **Hasznosi Babi**



Kereszténynek lenni...

A mai világunkban sokan felteszik a kérdést, mitől keresztény valaki, miért keresztény? Sokan vannak aki nem értik a kereszténység lényegét, idegenkednek magától a szótól is, hogy keresztény. Szemükben csak az inkvizíció jelenik meg, semmi más. Részükről a kereszténység szitokszó. Mitől van ez? Sokan nem is ismerik a keresztény alapelveket, nem jártak hittanra, mert a kommunista rendszerben megbélyegezték azokat az embereket, akik templomba jártak. Így azok, akik szerettek volna ott lenni, lassan leszoktak a templomi liturgiáról, majd az imáról, később már a gyermekeik sem jártak templomba. A keresztre valami idejét múlt vallási jelképként tekintettek.

Szent II. János Pál pápa elmondta, hogy missziós terület lett újra Európa, missziós terület újra a saját környezetünk,

családunk is. Bőjte Csaba atya szerint a tudatlanság ellen nem harcolni kell, hanem világosságot kell vinni a sötétségbe. Ezt óriási türelemmel, bizalommal Krisztusba vetett hittel tehetjük meg.

Természetesen nem lesz könnyű 45 év kommunista-ateista uralom után visszahozni a vallást, de Krisztus bíztat minket, és a nehézségekben is erőt ad nekünk. Többen kimondták a templom és az iskola fontosságát.

Ebben a missziós munkában óriási segítség Mahi atya, Gábor atya, Sándor atya, a hitoktatók, akik azért vállalták ezt a feladatot, hogy a sötétséget a szívekben felváltsa végre a világosság, és a szeretet töltse be világunkat.

Szőke István

Kedvenc verseimből - Pilinszky János: Harmadnapon

És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrückeri fák.
És megérik a fényt a gyökerek
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszünhették dobogni szive -
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.





Hagyományőrző bál a Nériben

2026. február 6. napján pénteken ismét benépesült a Néri Szent Fülöp Katolikus Általános Iskola tornaterme, mivel jótékonyssággal egybekötött farsangi bált szervezett a rákosszentmihályi plébánia közössége a Kovász Egyesülettel, a Rákosszentmihályért Egyesülettel, a Hittel a Nemzetért Alapítvánnyal és a 929-es Szent Mihály Cserkészcsapattal.

Az önfeledt estén felléptek a Nemzeti Közszolgálati Egyetem hallgatói, Dévai Nagy Kamilla és tanítványai, Homoky Gábor és zenekara, valamint az elengedhetetlen Quo Vadis Zenekar.

A jókedvű est során meglevenedett Salamon Béla színművész személye, és hozzá köthető, már szállóigévé vált címadó mondása: „Ha én egyszer kinyitom a számat.....’ kabaréjelenete is. A bál alkalmat adott arra, hogy jókedvű felszabadult körülmények között találkozassanak rég nem látott barátok, vagy éppen alakulhattak ki új ismeretségek, és örülhessünk egymás társaságának.

Bár ez önmagában is nagy értéket képvisel, hiszen az ilyen alkalmak teszik otthonná, otthonossá lakóhelyünket, mégis a legszebb az egészben az, hogy a báli bevételből 350.000-Ft-tal tudtuk támogatni a kárpátaljai Beregsom településen kialakításra kerülő virágos közösségi park megvalósulását!

A tombolát, a szendvicset, a pezsgőt vásárló bálozó közönség az által, hogy jól

érezte magát, hozzá járult egy kicsi határon túli település álmának megvalósításához!

A terjeszkedő háborús rombolás ellenpontjaként a helyi közösség az Isten háza mellett virágos ligetet hoz létre, játszótérrel, sport részleggel és pihenő kerttel, ahol gyerekkacaj és virágillat lengi be majd a teret.

A Beregsomban maradt emberek számára ez fénysugarat jelent a háború okozta káosz vaksötétjében. Reményeink szerint ez a kis falu az első fecske,



mely követendő példát jelent a háború rombolása ellenére is élni és a szó átvitt, valamint szó szerinti értelmében



is virágozni kívánó helyi közösségek részére. **tus Egyház Vallási Közössége 11744003-24427265** számú számlájára.

Amennyiben a továbbiakban is szívesen Ezen a vidám estén is bebizonyosodott a felajánlanak még támogatást erre a régi mondás igazsága: Jobb adni, mint nemes célra, úgy adományaitok kérem kapni! És sose felejtjük: a jókedvű közvetlenül juttassák el **Som Reformá-** adakozókat szereti az Isten!

Dr. Herman Edit

Hálaadás egy 50. születésnaposért

Szeretett Pálmai Zolink idén februárban töltötte be 50. születésnapját. A 15-i vasárnap esti szentmisét Őerte ajánlottuk fel, hálaadásul. Hihetetlen energiával, elhivatottsággal és magas színvonalon műveli a gitáros kórus vezetését, sőt bármilyen zenei szolgálatot. Emellett Zolit az egyházközség informatikusának is nevezhetnénk. Kedves, humoros egyéniségevel igazi közösséget teremtett. Akik csak ismerjük Őt, mind hálásak vagyunk életéért a Teremtőnek.

Zoli! Isten éltessen sokáig erőben, egészségben, mindannyiunk örömére!

Hasznosi Babi



Szentmihályi Életünk

A Rákosszentmihályi Római Katolikus Plébánia lapja

Főszerkesztő: Baczó Tamás, Petrovics Sándor. Tördelőszerkesztő: Baczó Tamás

Plébánia:

1161 Budapest, Templom tér 3.,

Telefon/Fax: 405-5869,

www.rakosszentmihaly.hu

A következő szám megjelenése júniusra várható.

Cikkeket, anyagokat a

petrovics.sandor1@t-online.hu vagy a

baczo@gmail.com címre várjuk,

köszönettel.





Szentmihályi Esték, március 14-én szombaton

FELESÉGEK FELESÉGE - mono-
dráma Petőfiné Szendrey Júliáról

Szendrey Júlia: Patka Heléna

Petőfi hangja: Kaszás Attila

Rendezte: Dvorák Gábor

Helyszín: Szent Mihály templom
közösségi terme

2026. március 14. szombat 16 óra

Az előadás ingyenes,
adományokat köszönettel
elfogadunk!

Szervező a Kovász Egyesület



Sorsdöntő választás előtt áll Magyarország. Imádkozzunk szüntelen!

Istenünk, óvd meg a keresztény alapokon álló Magyarországot!

Szűzanyánk! Teríts be minket védelmezőn palástoddal!

Pio atya, imádkozz értünk, hogy jövődölésed Országunkról mielőbb valóra
váljon!

Petrovics Sándor és Kinga

Derű morzsák:

„Kedves Hölgyek, ne feledkezzenek el a jótékonyági vásárról. Itt az idő megszabadulni a lakásukat megtöltő felesleges dolgoktól. Hozzák el a férjeiket is!”

„A hatvanon felüliek kórusa egész nyáron szünetel, az egész plébánia hálás nekik.”

„Kérem, az adományait tegyék a borítékba, a halottakkal együtt, akikre emlékezni szeretnének.”

A hívek figyelmébe ajánljuk a plébánia honlapját
(rakossszentmihaly.hu), ahol a legfontosabb
hirdetések, programok naprakészen olvashatók

